

HERLEG ER HAUSTEN

T TRYGVE BJERKRHEIM

(FRA SAMLINGA «ENN BANKAR
MITT HJARTA»
LUNDE FORLAG, 1968)

M JOHAN LOKKENHAUG, 2019

HERLEG ER HAUSTEN NÅR HIMMELN BLÅNAR, SYLVSKYER SIGLER, I ETEREN SVIV
KUPPELEN NED I-MOT SOL-LANDET SKRÅNAR, YVER DET MOGNANDE, LYSANDE LIV

Herleg er hausten når himmelen blånar,
sylvskyer sigler, i eteren sviv.

Kuppelen ned imot sol-landet skrånar,
yver det mognande, lysande liv.

Herleg er hausten, — sjå korngullet glimar,
aplane bognar, og bæret er raudt.
Bjørkene gløder i solfylte timar.
So kjem ein stormvind, — og treet er snaudt.

Stillsleg er hausten, og sterkt til meg talar.
Vekjømndi tek meg om enn eg er glad.
Solvegen stutnar, og livs-logen dalar,
sorgmodet sitrar i kvelds-fuglens kvad.

Herleg er hausten, og difor eg takkar,
at eg det storfelte synet fekk sjå.
Når det so ut imot livs-hausten lakkar, —
Gud, må ditt evige vår-land eg sjå!